

نگاه بیرون

پاره‌پاره‌کردن برجام مشکل‌تر از آن است که ترامپ فکرمی‌کند

Bloomberg

ترجمه: شهرام زرنیدار

● به عنوان یک کاندیدای ریاست‌جمهوری، دونالد ترامپ توافق هسته‌ای ششش دولت با ایران را «یکی از احمقانه‌ترین توافقات‌نامه‌ها در طول تاریخ» نامید و گفت ازبین‌بردن آن می‌تواند یک اولویت باشد. اکنون او دریافته که پاره‌پاره‌کردن توافق هسته‌ای – پس از اینکه به عنوان رئیس‌جمهوری به کاخ سفید برود – خیلی هم آسان نیست. پس‌گرفتن توافق هسته‌ای که سال گذشته به امضا رسیده، می‌تواند اسرائیل و هم‌پیمانان عرب آمریکا در خلیج فارس را راضی نکند؛ اما تحلیلگران می‌گویند این کار می‌تواند به رابطه تازه برقرار شده ترامپ با هم‌پیمانان اروپایی، چین و احتمالاً ولادیمیر پوتین، آسیب برساند. باوجود ناراضیاتی برخی از اعضای جمهوری‌خواه و بانفوذ کنگره از توافق هسته‌ای، آنها معتقدند اکنون ملغی‌کردن توافق هسته‌ای، دستاورد زیادی برای آنها نخواهد داشت. استفن هدلی، مشاور امنیت ملی جورج دبلیو بوش که از او به عنوان یکی از گزینه‌های عضویت در کابینه ترامپ نام برده می‌شود، گفته: «شماری از افراد که به‌شدت منتقد توافق هسته‌ای با ایران بوده‌اند، در اطراف کنگره برانگه‌اند و می‌گویند پاره‌کردن توافق هسته‌ای با ایران پاسخی صحیح به معضلات موجود در رابطه بین ایالات متحده و ایران نیست». در ماراات مذاکرات سال گذشته بین ایران و شش قدرت جهانی که منجر به توافق هسته‌ای شد، طرفین موافقت کردند تحریم‌ها علیه ایران در زمینه‌های بانکی و انرژی به ازای محدودسازی برنامه هسته‌ای ایران لغو شوند. کشورهای ۵+۱ استدلال می‌کنند این توافق احتمالاً کامل نیست، اما باعث شده توانایی ایران برای دستیابی به سلاح هسته‌ای دست‌کم برای یک‌دهه محدود شود. آنها می‌گویند فروپاشی توافق هسته‌ای، به این معنی است که ایران بتواند بلافاصله و به‌سرعت توسعه سلاح هسته‌ای را از سر بگیرد. پس‌گرفتن توافق هسته‌ای، ایالات متحده را تنها می‌کند؛ زیرا قدرت‌های اروپایی احتمالاً با بازگشت به رژیم تحریم‌هایی که تهران قبلاً با آن مواجه بوده، موافقت نخواهند کرد. احتمالاً اروپایی‌ها تحریم‌های ثانویه را که ایالات متحده به بانک‌ها و شرکت‌های نفتی به خاطر روابط اقتصادی‌شان با ایران تحمیل خواهد کرد، تحمل نخواهند کرد. رئیس‌شورای شیکاگو برای امور جهانی و سفیر سابق ایالات متحده در ناتو گفته: «جراکنکردن توافق به این معنی خواهد بود که ایران و آمریکا بلافاصله و مستقیماً وارد رویارویی شوند. بدون درنظرگرفتن اینکه دولت ترامپ چه سیاست خارجی را می‌خواهد دنبال کند – و اینکه شما با چه کشورهایی به شکلی می‌خواهید کار کنید یا نکنید، این سیاستی مقابله‌جویانه است که من مطمئن نیستم کسی بخواهد در روز ۲۱ ژانویه (روزی که ترامپ کاخ سفید را تحویل خواهد گرفت)، آن را دنبال کند. رئیس سیا جان برنان، ماه گذشته به بی‌بی‌سی گفته پس‌گرفتن و پاره‌کردن توافق از سوی دولت بعدی اوج حماقت است. باب کروکر، سناتور جمهوری‌خواه و رئیس کمیته روابط خارجی سنا ماه گذشته در مصاحبه با سی‌ان‌ان گفته فکر نمی‌کند ترامپ باید توافق هسته‌ای را رها کند.

کروکر که هنگام فراهم‌آمدن مقدمات توافق‌نامه هسته‌ای با آن مقابله کرده بود، از کسانی است که با رئیس‌جمهوری منتخب دیدار کرده و از او به عنوان کاندیدای بالقوه برای پست وزیر خارجه ایالات متحده نام برده می‌شود. عقب‌نشینی از نابودی کامل توافق هسته‌ای، این ریسک را دارد که برخی از حامیان ترامپ از خود بیگانه شوند. انتقاد جمهوری‌خواهان از توافق هسته‌ای با ایران، عنصر تشکیل‌دهنده اصلی سخنرانی‌های انتخاباتی ترامپ بوده و در میاجت مربوط به سیاست خارجی، در مناظره‌های انتخاباتی ویژگی اساسی بحث‌های او بوده است.

قانون‌گذاری دربارهٔتحریم‌ها

روز پنجشنبه سنا با ۹۹ رأی موافق، قانون تحریم‌های ایران را برای ۱۰ سال دیگر تمدید کرد؛ قانونی که به رئیس‌جمهوری مجوز جلوگیری از سرمایه‌گذاری به بخش انرژی ایران و سایر زیربخش‌های حساس را می‌دهد؛ درحالی‌که اوایمان آن تحریم‌ها را به عنوان بخشی از توافق هسته‌ای لغو کرده، رهبران کنگره گفته‌اند حفظ این تحریم‌ها – به عنوان تحریم‌های زاپاس – وزنه بارزتری در مقابله با ایران است. هنگام توافق با ایران، مقامات دولت اوباما اعلام کردند درصورتی‌که تهران توافق هسته‌ای را نقض کند، تحریم‌ها به جای قبلی خود بازخواهند گشت. جاش ارنست، سخنگوی کاخ سفید، روز پنجشنبه تا مرن تهدید به وتوکردن مصوبه سنا پیش رفت.

نگاه‌تازه

در هفته‌های اخیر تیم ترامپ بیانیه‌هایی بیشتر متنوع و ظریف برای معنی‌کردن برنامه‌هایشان صادر کرده‌اند. رنيس پریوس، رئیس آینده هیات کارکنان کاخ سفید گفته: توافق هسته‌ای «یک قطار تصادفی کاملاً در هم فرورفته» است، اما او گفته نمی‌توان از بخش‌هایی از آن به‌سادگی گذشت کرد و بیرون آمد. پریوس در فاکس نیوز در روز ۲۳ نوامبر گفته: «ما نگاه تازه‌ای به توافق خواهیم داشت و می‌توانم به شما اطمینان بدهم که اگر کسی بتواند این توافق را دوباره به مذاکره و بحث بگذارد یا کاری بکند که آن را برای مردم آمریکا بهتر بکند و مسابقه تولید سلاح‌های هسته‌ای را در کارمخانه شروع نکند، این فرد رئیس‌جمهور منتخب، ترامپ خواهد بود.»

دیپلماسی

«لاورنتیف» دیروز آمد، «بوگدانف» فردا می‌آید

نمایندگان «پوتین» یکی پس از دیگری در تهران

پوتین

لاورنتیف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف

بوگدانف